

Vzdělávací program tanečního oboru základních uměleckých škol pro II. stupeň základního studia, rozšířené studium a studium pro dospělé

(Schváleno MŠMT dne 7. května 2003 pod č.j 17 621/2003-22 s platností od 1. 9. 2003)

Charakteristika tanečního oboru

Taneční obor základních uměleckých škol (dále jen TO ZUŠ) podchycuje a rozvíjí taneční nadání dětí. Probouzením smyslu pro krásu tance a harmonii spolu s rozvíjením tvůrčích schopností prohlubuje taneční výchova duševní život člověka a ovlivňuje utváření jeho hlubších vztahů k životu i jeho okolí. Poskytuje každému žákovi podle míry jeho schopností a zájmu takové základy odborného vzdělání, které mu umožní uplatnit se jako tanečník v souborech zájmové umělecké činnosti nejrůznějšího zaměření, nebo v povoláních, pro která jsou kultura pohybového projevu a zvládnutí základů tance vhodným předpokladem. Taneční obor je nezastupitelnou přípravou ke studiu na konzervatoři.

Tanec je jako neverbální vyjadřovací prostředek projevem rozmanitým, mnohotvárným, bohatým a proměnlivým ve formě i obsahu. Současně však má přísný řád, jehož osvojení a respektování je podmínkou kultivovaného, harmonického a individuálního tanečního projevu. V souladu s těmito požadavky rozvíjí TO ZUŠ správné držení těla a pohybovou techniku žáka a současně pěstuje jeho vnitřní citlivost, vnímavost, představivost, hudební a prostorové cítění, tvořivost.

Na **II. stupni základního studia** se vyučuje současný tanec, lidový tanec, klasický tanec a historický tanec. Podle specializace učitele a zájmu žáků se výuka zaměřuje na některý z těchto předmětů jako na předmět hlavní. Taneční praxe je určena pro všechny žáky II. stupně a navazuje na vyučovací předměty.

Výuka na II. stupni je zaměřena k dokonalejšímu zvládnutí taneční techniky a klade důraz na osobitý taneční projev.

Rozšířené studium zaměřené na klasický tanec, současný tanec nebo lidový tanec je určeno především pro žáky, kteří se připravují ke studiu tance nebo ke studiu oborů, pro něž jsou tyto znalosti vhodným předpokladem. Obsah studia je zpracován s ohledem na požadavky těchto škol. Doplnujícími předměty rozšířeného studia jsou základy dějin tance a hudební nauka.

Studium pro dospělé obsahově navazuje na výuku II. stupně a dále ji rozvíjí.

Základem výchovně vzdělávacího procesu na TO ZUŠ jsou aktivní pohybové činnosti, v nichž se postupně, systematicky, přiměřenými formami a metodami plní úkoly i cíle stanovené učebními osnovami.

V průběhu školního roku hodnotí učitel žáky s ohledem na jejich aktivní a soustředěnou práci ve vyučování. Z tohoto průběžného hodnocení vychází učitel při pololetní a závěrečné klasifikaci a při návrhu postupu do vyššího ročníku. II. stupeň a studium pro dospělé TO ZUŠ zakončí žáci interpretací absolventské taneční skladby na závěrečném veřejném nebo interním vystoupení.

Cílem TO ZUŠ je vychovat mladého člověka se smyslem pro harmonický kultivovaný pohyb, aktivního, tvořivého, vnímavého a citlivého ke svému okolí. Absolvent tanečního oboru je schopen chápat taneční umění a orientovat se v jeho formách a žánrech.

Důležitou a nedílnou součástí výchovně vzdělávacího procesu TO ZUŠ je korepetice. Základem práce korepetitora ve vyučování je improvizace, vycházející důsledně z cítění pohybu. Korepetitor úzce spolupracuje s pedagogem.

Doporučená literatura pro učitele slouží k základní orientaci v obsahu, formách a metodách výuky jednotlivých předmětů. Při výběru skladeb pro improvizaci a taneční praxi vychází učitel z uvedených příkladů hudebních skladeb, pohybových a tanečních her a lidových tanců. Podle svých zkušeností nebo ve spolupráci s hudebním pedagogem-korepetitorem je doplňuje nebo nahrazuje jiným odpovídajícím materiálem.

Charakteristika předmětů, metody a formy práce navazují na II. stupni na vzdělávací program I. stupně základního studia.

Učební osnovy jsou návodem, jak postupovat při výuce tanečního oboru na základních uměleckých školách. V žádném případě nejsou a ani nemohou být výčetem všech daných možností. Práce s osnovami předpokládá hlubokou znalost problematiky a schopnost tvořivého přístupu jednotlivých pedagogů. Tempo probíraného učiva se řídí nejen nadáním jednotlivých žáků, ale i celkovou úrovní třídy. Je třeba dávat přednost kvalitě výuky před kvantitou, to znamená pokračovat ve výuce teprve tehdy, když žáci zadanou látku skutečně pochopí a dokáží s ní tvořivě pracovat.

Učební plány tanečního oboru

Základní studium - II. stupeň

Učební plán č. 4

(pro žáky od 14 let)

Předmět	Ročník			
	1.	2.	3.	4.
Současný tanec				
Lidový tanec				
Klasický tanec				
Historický tanec				
Taneční praxe				
Práce v souboru				
Celkový počet vyučovacích hodin týdně	3,5 – 4,5	3,5 – 4,5	3,5 – 4,5	3,5 – 4,5

Poznámky:

1. Učební plán rozpracuje vyučující tanečního oboru s ohledem na konkrétní podmínky do vlastního učebního plánu, který schvaluje ředitel školy. Rozpracovaný učební plán musí závazně dodržovat:
 - a) stanovený celkový počet týdenních vyučovacích hodin v jednotlivých ročnících,
 - b) zařazení vyučovacího předmětu taneční praxe v 1. – 4. ročníku.
2. Hodinové rozvržení a výběr učebních předmětů je plně v kompetenci vyučujícího tanečního oboru. Podle specializace pedagoga, fyzických předpokladů a schopností žáků bude jeden z předmětů předmětem hlavním.
3. Taneční praxe navazuje ve všech ročnících na vyučovaný předmět.
4. Korepetic se používá v plném rozsahu učebního plánu.

Rozšířené studium

Učební plán č. 5

Předmět	Ročník			
	1.	2.	3.	4.
Současný tanec				
Lidový tanec				
Klasický tanec				
Historický tanec				
Taneční praxe				
Základy dějin tance, hudební nauka				
Práce v souboru				
Celkový počet vyučovacích hodin týdně	4,5 – 5,5	4,5 – 5,5	4,5 – 5,5	4,5 – 5,5

Poznámky:

1. Učební plán rozpracuje vyučující tanečního oboru s ohledem na konkrétní podmínky do vlastního učebního plánu, který schvaluje ředitel školy. Rozpracovaný učební plán musí závazně dodržovat:
 - a) stanovený celkový počet týdenních vyučovacích hodin v jednotlivých ročnících,
 - b) zařazení vyučovacího předmětu taneční praxe v 1. – 4. ročníku.
2. Hodinové rozvržení a výběr učebních předmětů je plně v kompetenci vyučujícího tanečního oboru. Podle specializace pedagoga, fyzických předpokladů a schopností žáků a podle požadavků školy, na níž se žák připravuje, bude jeden z předmětů předmětem hlavním.
3. Taneční praxe navazuje ve všech ročnících na vyučovaný předmět.
4. Korepetice se používá v plném rozsahu učebního plánu.

Studium pro dospělé

Učební plán č. 6

Předmět	Ročník			
	1.	2.	3.	4.
Současný tanec				
Lidový tanec				
Klasický tanec				
Historický tanec				
Taneční praxe				
Práce v souboru				
Celkový počet vyučovacích hodin týdn ě	3,5 – 4,5	3,5 – 4,5	3,5 – 4,5	3,5 – 4,5

Poznámky:

1. Učební plán rozpracuje vyučující tanečního oboru s ohledem na konkrétní podmínky do vlastního učebního plánu, který schvaluje ředitel školy. Rozpracovaný učební plán musí závazně dodržovat:
 - a) stanovený celkový počet týdenních vyučovacích hodin v jednotlivých ročnících,
 - b) zařazení vyučovacího předmětu taneční praxe v 1. – 4. ročníku.
2. Hodinové rozvržení a výběr učebních předmětů je plně v kompetenci vyučujícího tanečního oboru. Podle specializace pedagoga, fyzických předpokladů a schopností žáků bude jeden z předmětů předmětem hlavním.
3. Taneční praxe navazuje ve všech ročnících na vyučovaný předmět.
4. Korepetice se používá v plném rozsahu učebního plánu.

Všeobecné poznámky k učebním plánům :

1. Vyučování se organizuje takto:
 - a) ve skupině pěti až deseti žáků v základním studiu (při dostatečných prostorových podmínkách a ve výjimečných případech i více žáků),
 - b) ve skupině dvou až osmi žáků v rozšířeném studiu,

- c) ve skupině čtyř až osmi žáků ve studiu pro dospělé (při dostatečných prostorových podmínkách a ve výjimečných případech i více žáků),
 - d) ve skupině od pěti žáků v tanečním souboru.
2. V tanečním souboru mohou být společně žáci I. stupně, II. stupně a studia pro dospělé (záleží na schopnostech a celkové úrovni žáků).

Učební osnovy tanečního oboru

II. stupeň základního studia a studium pro dospělé

S o u č a s n ý t a n e c

Charakteristika předmětu

Předmět současný tanec navazuje svým pojetím na výuku I. stupně základního studia. Je činností, která využívá svých specifík pro formování osobnosti a kultivování přirozeného pohybu. Vytváří trvalé vztahy mezi myšlením, emocemi a pohybem. Základem tohoto pojetí tance je vědomí jejich neoddělitelné sounáležitosti. Tanec je tedy vnímán nově, a to nikoliv jako úzce účelově zaměřená činnost, ale jako činnost propojená s lidskou existencí – s fyzickým i psychickým zdravím člověka.

Takto chápaný tanec je také velmi účinným výchovným prostředkem. Nejde tedy pouze o výuku taneční techniky, vymezenou specifickým pohybovým kánonem nebo stylem, nýbrž o tvůrčí uměleckou činnost, spojenou s vysokou technickou dovedností.

Výchovně vzdělávací cíle

- taneční technikou detailně propracovat tělo tak, aby bylo schopné analýzy i syntézy pohybu, ale také přesného přenosu vnitřních podnětů
- na základě poznání pohybových zákonitostí přivést žáky k harmonickému pohybovému projevu
- vytvářet podmínky pro individuální osvojení si správného pohybu
- vytvářet podmínky pro individuální pohybový slovník každého žáka jako základ sebevyjadřování – základ svobodné tvorby
- vést žáky k sebepoznávání pomocí nalézání psychofyzické jednoty
- rozvíjet u žáků smysl pro formu a základy taneční kompozice

Obsah studia

Obsah studia tvoří řada oblastí, které spolu neoddělitelně souvisí, a proto také musí být vyučovány ve všech vzájemných souvislostech.

Vymezení dílčích cílů, obsahu i prostředků pro jednotlivé ročníky II. stupně tanečního oboru je v pravomoci vyučujícího pedagoga za předpokladu, že v závěru studia dosáhnou žáci výchovně vzdělávacích cílů, stanovených pro II. stupeň tanečního oboru.

1. Studium techniky přirozeného pohybu a jeho zákonitostí ve vazbě na znalosti anatomie pohybového ústrojí a základy kineziologie

- práce na správném držení těla (statickém i kinetickém) provází průběžně celé studium
- práce na souhře jednotlivých tělesných těžišť:
řízenost a návaznost pohybu, průběh pohybu, návaznost pohybu šíje a hlavy a končetin na pohyb trupu
- vypracování trupu jako nositele základních energií
- detailní propracování všech možností pohybu trupu, šíje a hlavy
- detailní propracování všech možností pohybu horních i dolních končetin
- uplatnění všech získaných poznatků v jednoduchých i složitých kombinacích v prostorových, dynamických i časových obměnách

2. Studium vztahů pohybu a prostoru

- pohyb v prostoru v závislosti na posunu tělesného těžiště (centrálního i vedlejších)
- vnější prostor (prostředí), jeho vnímání, členění, vzájemné ovlivňování pohybu tanečnickova těla a prostoru
- vnitřní prostor těla tanečnicka; vnímání stavby kostry; představa správného provedení pohybu
- studium vlivu změn prostoru na obsah pohybu
- změny prostoru a dynamika pohybu
- změny prostoru a délka trvání pohybu

3. Studium vztahů pohybu a času

- délka trvání pohybu – průběh pohybu (s ohledem na pulzaci, počty dob trvání pohybu, přízvuky, rytmus atd.)
- vliv časových proměn na obsah pohybu
- vztah časových proměn pohybu a jeho dynamiky
- plynulost, rytmizace, tempo, zrychlování, zpomalování, pauza atd.

4. Studium dynamiky pohybu

- dynamická stupnice pohybu
- pohyb aktivní; pohyb pasivní (s dopomocí)
- vliv změny dynamiky na kvalitu pohybu
- vliv změny dynamiky na obsah pohybu
- vliv změny dynamiky na prostor a trvání pohybu

5. Studium vzájemných kontaktů

- navození a procvičení vzájemného vnímání
- rozdílnost v kvalitě vztahů (partnerství, dominance, subdominance atd.)
- rozdílnost v kvantitě vztahů (dua, tria, kvarteta ..., skupina, skupina a jednotlivec atd.)
- obsahová rozdílnost vztahů

6. Studium vztahů tance a hudby

- rozdílnost rytmu pohybu a rytmu hudby
- souvislost mezi hudbou a pohybem
- pulzace jako společný jmenovatel vztahu hudby a pohybu
- vzájemná inspirace
- vědomé využívání hudby jako zvukového prostředí, kulisy
- záměrné využívání neobvyklých rytmizací, např. taktů 5/4; 6/4; 7/8; triol, střídání lichých a sudých taktů atd.

7. Improvizace

- prostupuje výuku současného tance ve všech oblastech
- v průpravných cvičeních využíváme improvizaci pro osvojování si určitého pohybového principu
- v hlavní části vyučovací hodiny k rozvíjení kreativity
- pro radost z mimosmyslového vnímání
- k rozvíjení fantazie
- k hledání individuálního pohybového vyjádření
- jako základ autorské tvorby

8. Tvorba

- fáze tvorby
- důsledné hledání individuálního pohybového slovníku
- rozvíjení taneční a pohybové fantazie
- forma a obsah

9. Základy kompozice

- práce s motivem
- práce s tématem
- malé formy
- volná kompozice

Metody a formy práce – pedagog předmětu

- pedagog má hluboké znalosti oboru včetně jeho metodiky
- umí teoreticky vymezit cíle, obsah i prostředky taneční výchovy
- má schopnost vyučovat tvůrčím způsobem (tzn. schopnost vytvářet vlastní pohybová zadání pro stanovený cíl)
- má individuální přístup k žákům, dokáže respektovat osobnost jednotlivých žáků
- prostřednictvím taneční výchovy pěstuje sociální vědomí dětí, formuje jejich postoje i vkus
- je schopen odborné komunikace se svým spolupracujícím pedagogem-korepetitorem
- je motivován k dalšímu profesionálnímu růstu

Taneční praxe

Předmět organicky navazuje na předmět současný tanec, především na improvizaci, tvorbu a základy kompozice, vyučované v rámci tohoto předmětu. Dává možnost dotvořit drobné kompozice žáků pro jevištní provedení, možnost prezentovat choreografickou tvorbu vyučujícího pedagoga, možnost vzájemné tvůrčí spolupráce pedagoga s tanečníky, je naplněním vyučovacího procesu.

Předmět taneční praxe dává prostor pro přípravu různých druhů interních i veřejných představení, soutěží a pro podobné příležitosti.

L i d o v ý t a n e c

Charakteristika předmětu

Předmět lidový tanec navazuje svým pojetím na výuku I. stupně základního studia. Nadále rozvíjí specifickými prostředky taneční techniku a taneční projev žáků, prohlubuje a rozšiřuje jejich hudební cítění, smysl pro taneční formu a pohybovou souhru. Učí žáky zvládnout základní kroky cizích lidových tanců a lidové tance cizích národů, rozvíjet a propracovávat české, moravské a slovenské tance (učivo z I. stupně) v co nejčistším provedení, ve složitějších formách nebo stylizované.

Vede k citlivému a co nejpřesnějšímu vyjádření tempa, rytmu, dynamiky a výrazu lidové písně a lidové hudby v nejrůznějších úpravách. Aktivním osvojováním tanečního stylu jednotlivých oblastí spolu s poznáváním hudebního materiálu (taneční písně, charakteristické taneční rytmy, doprovodná hudba) učí žáky hlouběji poznávat naši národní kulturu či kulturu jiných zemí.

Výchovně vzdělávací cíle

- zvládnout základní kroky vybraných cizích lidových tanců
- zvládnout charakteristický styl provedení
- vést studenty k pečlivému, byť složitějšímu provedení českých, moravských nebo slovenských tanců
- naučit žáky chápat hlouběji lidovou hudbu, dobře se orientovat v nejrůznějších úpravách a stylizacích

Obsah studia

1. České, moravské a slovenské tance ve složitější formě, jevištně obohacovat, nebo se věnovat lidovému tanci ve stylizované úpravě, za stylizovaného hudebního doprovodu.

2. Zaměřit se na místní oblast, ve které se škola nachází, na svůj region nebo na kteroukoli jinou oblast a hlouběji, podrobněji zpracovávat její tance.
3. Seznámit žáky s lidovými tanci cizích národů :

SAVILA SA BELA LOSA – Balkán (bývalá Jugoslávie)

S TARINA DE LA ABRUD – Rumunsko

ALI PAŠA – Turecko

HOSSÁPIKOS – Řecko

TSÁMIKOS – Řecko

DJURDIEVICA – srbské kolo – kolo ze Srbska

OPŠAI – DIRI (s DRMEŠEM) – srbochorvatské kolo

FARANDOLA – de Provence

– Clasiqne

– la dance ambulair, Francie

BURRÉE – Francie

RUSKÝ CHOROVOD

PLJASKA – Rusko

POLONÉZ – Polsko

KRAKOVJAK – Polsko

MAZURKA SICILIANA – Sicílie

URVA FANKA – makedonské kolo, Makedonie

IRSKÉ TANCE

Squére

(JAMAICA, RUFTY – TUFTY, JOYS OF QUEBEC, JUICE OF BARLEY, HOLE IN THE WOLL, HORN PIPE)

Uvedené a další tance cizích národů lze vyučovat pouze za předpokladu, že se pedagog zúčastnil odborného školení, semináře nebo po předchozím studiu tance v některé z uvedených zemí.

Při výuce je třeba dbát na zvládnutí jednotlivých kroků a forem vybraných lidových tanců a na charakteristický styl jejich provedení .

Historický tanec

Charakteristika předmětu

Předmět historický tanec je jedním z volitelných předmětů, který se na I. stupni základního studia nevyučuje.

Jde o velmi přitažlivý předmět, který žákům umožňuje nahlédnout do dějin tance a seznámit se s hudbou, kostýmy a stylem jednotlivých historických epoch. Zvládnutí historických a lidových tanců vede žáky k překvapivě zajímavému zjištění, jak se tyto tance vzájemně ovlivňovaly a prolínaly.

Výchovně vzdělávací cíle

- zvládnout základní kroky jednotlivých tanců
- zvládnout základní formy jednotlivých tanců
- zvládnout charakteristický styl provedení

Obsah studia

Výběr z uvedených tanců:

PAVANA
GALLIARDE
ALLEMANDE
BRANLES
GAVOTA
MENUET
POLONÉZA
KONTRATANCE
POLKA 19. STOLETÍ

Uvedené a jiné historické tance lze vyučovat pouze po předchozím školení a s potřebnými znalostmi.

Doporučená literatura pro učitele

E. Kröschlová: Dobové tance 16. – 19. století, SPN, Praha 1981

K l a s i c k ý t a n e c

Charakteristika předmětu

Učební osnovy klasického tance II. stupně navazují na učební látku klasické taneční techniky I. stupně základního studia. Cílem výuky je zvládnout vyšší stupeň techniky klasického tance. Cvičení u tyče i na volnosti provádíme v rychlejším tempu, dbáme na čistotu provedení a dotažení všech prvků. Zvyšuje se technická náročnost vazeb prvků v adagiu, allegro, násobí se počet pirouette. Náročnější prvky klasického tance rozvíjejí větší sílu a pohyblivost dolních

končetin, dokonalejší pohybovou koordinaci, smysl pro výraznou formu a styl tanečního pohybu. Míra náročnosti prvků je úměrná schopnostem žáků, můžeme zařadit i prvky těžší, další druhy pirouette a skoků aj.

Na předmět klasický tanec navazuje taneční praxe, ve které pedagog navazuje a rozvíjí dosud probrané učivo.

1. ročník

Cvičení u tyče (Exercice à la barre)

- battement tendu
en croix v různých tempových a rytmických vazbách
- battement tendu jeté
en croix v různých tempových a rytmických vazbách
- battement soutenu
relevé v V. pozici
- relevé – abaissé
s kročnou končetinou na 45°
- battement frappé
na relevé, rozklad
- porté
o 1/2 kruhu na 45° en dehors, en dedans
- détourné o 360°
en dehors, en dedans
- pas de bourrée ballotté
- příprava na pirouette z II., V., IV. pozice
en face, na celém chodidle, na relevé

Prvky u tyče provádíme na relevé (příprava na točení), v épaulement. Jednotlivé prvky spojujeme do vazeb, vkládáme détourné, port de bras a pohyby hlavy, závěrečné výdrže ve vazbách.

Cvičení na volnosti (Exercice au milieu)

- battement tendu en tournant
o 1/8 kruhu jako součást vazby s battement tendu
- temps-lié par terre
klony trupu
- pózy en l'air croisée devant, derrière
 effacée devant, derrière
 à la seconde
 I. II. III. IV. arabesque
- pas de basque
- pas de bourrée simple
z croisée na croisée, en tournant
- assemblé double
- sissonne simple a assemblé
- sissonne fermée devant, derrière

3. ročník

Cvičení u tyče (Exercice à la barre)

- předklon, záklon
se skluzem kročné končetiny
- 6. kruhové port de bras
- zakončení vazeb v pózách en l'air
- battement tendu pour la batterie (III. pozice)
- battement frappé double na relevé
- battement développé tombé
- obraty fouetté
o 1/4, 1/2 kruhu, en dehors, en dedans
- grand rond de jambe en l'air
en dehors, en dedans
- flic - flac (přes polohy sur le cou-de-pied)

Cvičení na volnosti (Exercice au milieu)

- battement tendu jeté en tournant
o 1/4 kruhu
- pózy en l'air nad 90°
- grand temps-lié
- pas de bourrée en tournant
- pirouette z II. pozice
en dehors, en dedans
- diagonála - soutenu en tournant
o 1/2, později o celý kruh
- entrechat quatre, royal (nácvik u tyče)
- échappé battu
- assemblé battu
- emboîté en tournant
- sissonne fermée na I. a II. arabesque
- sissonne ouverté
s ukončením na pózy en l'air
- grand jetés, z pózy do pózy

4. ročník

Cvičení u tyče (Exercice à la barre)

- battement frappé double na relevé
- battement fondu na relevé
dále otevření kročné končetiny o 1/4, 1/2 kruhu

- petit rond de jambe en l'air na relevé
- battement relevé lent na relevé
- battement développé na relevé
- obraty fouetté
 - o 1/2 kruhu, en dehors, en dedans

Cvičení na volnosti (Exercice au milieu)

- rond de jambe par terre en tournant
- grand battement jeté en tournant
- tour ve velkých pózách
- obraty fouetté
 - o 1/4, 1/2 kruhu
- pas failli
- tour chainé po diagonále
- cabrioles
- entrubat trois, cinq
- grand jeté en tournant
- saut de basque
- temps-lié sauté
- brisé
- pas ballonnés

Součástí výuky klasického tance může být i špičková technika – la danse sur les pointes.

Doporučená literatura pro učitele

B. Kniaseff: Průpravná cvičení na zemi
 A. J. Vaganovová: Základy klasického tance
 N. Bazarovová, V. Mejová: Abeceda klasického tance
 N. I. Tarasov: Klasický tanec
 O. Pásková, V. Ždichyncová: Základy klasického tance (2 díly)
 N. N. Serebrennikov: Tanec s partnerem
 Kolektiv autorů: Methodik des klassischen Tanzes
 aj.

Rozšířené studium

Velmi talentovaní žáci mohou absolvovat rozšířené studium v technikách současného, klasického a lidového tance.

Vyšší časová dotace umožňuje zvládnutí látky jednotlivých ročníků rozšířeného studia za kratší časový úsek a klást na žáka vyšší nároky na techniku a čistotu provedení prvků a vazeb, tanečnost, koordinaci pohybů.

Součástí výuky klasického tance je špičková technika – la danse sur les pointes.

Důležité upozornění

K 31. srpnu 2003 se ruší platnost následujících učebních dokumentů:

1. Učební plány tanečního oboru ZUŠ
 - č. 18 – 21 a č. 43, zveřejněné ve Věstníku MŠMT sešit 1/1989
 - č. 26 – 29, schválené MŠMT dne 26. června 1995 pod č.j. 18 418/95-25
 - č. 1 a 2, schválené MŠMT dne 31. května 2000 pod č.j. 15 865/2000-22.

2. Učební osnovy tanečního oboru pro
 - přípravné studium a I. stupeň základního studia (č.j. 20 876/80-35 a č.j. 11 393/81-35)
 - II. stupeň studia (č.j. 14 466/85-35)
 - rozšířené studium (č.j. 12 988/82-35).